

de enligstillede i Hovedstaden gennem de 4 Alderssatser, er de Beløb, Socialdemokratiets Forslag byder paa, henholdsvis 12, 24, 36 og 48 Kr. mindre end Regeringsforslagets for Mænd og 24, 30, 36, 42 Kr. mindre for Kvinder om Aaret. Jeg tror, at de enligstillede Personer her i Hovedstaden — og det er jo det store Flertal af Aldersrentenyderne — vil finde den Betragtning, det ærede Medlem her har fremført om, hvad der ene og alene har været mine Maal ved Behandlingen af Sagen, en Smule uforstaaelig, naar de stifter Bekendtskab med disse Tal. Og gaar jeg til Provinsbyerne, bliver den tilsvarende Talrække: 0, 6, 12 og 18 for Mænd, 6, 12, 18, 24 for Kvinder. Altsaa, der bliver overalt i Købstæderne væsentligt mindre til enligstillede Personer end det, Flertallets Forslag byder paa. Naar den ærede Ordfører for Socialdemokraterne kommer hjem til Esbjerg og forkynder i dette eller hint Byraadsmøde, hvor man faar saadanne Sager til Behandling, hvad det er, han ene og alene har haft for Øje ved Behandlingen af denne Sag, beder jeg ham om, at han Sandheden tro — jeg tvivler ikke om hans gode Villie i den Henseende — med det samme vil gøre Rede for det Forhold, jeg her har peget paa. Saa vil det ærede Medlem faa sine Bestræbelser i denne Forbindelse anbragt i den rette Belysning, men Farven bliver jo saa anderledes end den, Socialdemokratiet i Almindelighed ved Behandlingen af saadanne Sager maler med.

Nu vil det ærede Medlem maaske sige: Ja, men alt dette betyder jo ingenting, for saa har vi Bestemmelsen om Dyrtidstillæget, og dernæst har vi Bestemmelsen om Forskels-hjælpen. Ja, men det ærede Medlem bør erindre, at de Satser, jeg her har omtalt, gerne skulde blive staaende. Det er en Lov, som skal være gældende for lange Tider, den gennemføres paa langt Sigt, det maa det ærede Medlem være klar over, og disse Satser vil derfor komme til at gælde, længe efter at Dyrtidstillæget forhaabentligt er bortfaldet med Dyrtiden. Naar det ærede Medlem dernæst peger paa den Forskels-hjælp, som han vil yde, ja saa vil jeg gøre ham opmærksom paa, at det er en Hjælp, som han kun vil give de nuværende Aldersrentenydere. Alle de, der i den kommende Tid skal søge Aldersrente, bør vide, at det, Socialdemokratiet har undt dem, og som har faaet det ærede Medlems Anbefaling, overalt i Hovedstaden og i samtlige Provinsbyer for de enligstillede, det vil sige for det store Gros af Ansøgere, er væsentligt mindre, end hvad Flertallet har villet give dem.

Jeg tvivler ikke paa, at det Parti, som i hvert Fald efter dets egen Mening er Indbegrebet af al Ædelhed og Samfundshensyn, som findes her i Landet, ogsaa ved dets Fremstilling af denne Sag vil forklare Befolkningen Sagens rette Sammenhæng; og hvis i Fremtiden Aldersrentenydere, som kommer til under de samme økonomiske Forhold som de Aldersrentenydere, der allerede findes, skulde beklage sig over, at de bliver mindre gunstigt stillet som Følge af det socialdemokratiske Forslags Ophøjelse til Lov, saa bør det ærede Medlem ikke glemme at gøre opmærksom paa, hvor Aarsagen dertil bør søges.

Jeg kan under disse Omstændigheder ganske give det ærede Iste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) Ret i, at der ikke er noget gabende Svælg af Uenighed til Stede med Hensyn til Satserne, og jeg kan egentlig ikke tænke mig andet end, at Socialdemokratiet, hvis det ikke havde sine specielle partipolitiske Formaal at pleje i denne Forbindelse, Formaal, som jeg naturligvis ikke kan være klar over, maatte kunne vindes for de væsentligt gunstigere Satser, som man foreslaar for de forskellige Aldersklasser fra Regeringens og fra Flertallets Side. Det samme gælder for øvrigt med Hensyn til de fradragsfrie Beløb og selve Fradragsreglerne. De er jo i alt væsentligt de samme i mit af Flertallet tiltraadte Forslag, i det radikale Venstres og i Socialdemokratiets Forslag. Der var med andre Ord en Mulighed til Stede for paa denne vigtige sociale Lovgivnings Omraade at naa til Enighed, men saa maatte man jo rigtignok have opgivet en agitatorisk Force, som man haaber at vinde i denne Sag, og som det heller ikke er vanskeligt at skaffe sig, naar man, uden Hensyn til hvad man selv har foreslaaet, optræder, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet har optraadt her i Dag, og paastaar, at man kun har det ene Formaal at hjælpe de gamle, medens man ganske unnlader at gøre opmærksom paa, hvad det er for et Forslag, man selv har stillet, og hvilke Kaar de gamle vilde faa, hvis det blev gennemført. Man har ikke villet opgive denne Force, og hvad er Følgen? Ja, Følgen er blevet, at vi nu staar i Kamp om en Ordning af denne Sag, som burde være tilvejebragt i Enighed. Samtidig med at man ved det foreliggende Lovforslag viser fuld Hensyntagen til de gamle, søges her tilvejebragt de Beparelser, som paa dette Omraade er nødvendige under Hensyn til Statens og Kommunernes Økonomi og Skatteydernes Bæreevne. Jeg